

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MUDr. Zdeněk Hřib
Primátor hlavního města Prahy

MHMPXPH39ML8

Praha 15. listopadu 2021
Váš dopis ze dne: 27.07.2021
Č. j.: MHMP 1616090/2021
Počet listů/příloh: 7/0

ROZHODNUTÍ

Rada hlavního města Prahy, jako nadřízený orgán podle § 16a odst. 4 a 7 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) ve spojení s § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) **rozhodla** na základě § 68 odst. 2 písm. g) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hlavním městě Praze“) o stížnosti pana [REDAKCE] bytem [REDAKCE] (dále jen „žadatel“ nebo „stěžovatel“), ze dne 27. 7. 2021 podané podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ na postup povinného subjektu Obchodní akademie Hovorčovická, U Vinohradského hřbitova 3, 130 00 Praha 3 (dále jen „povinný subjekt“) při vyřizování žádosti o informace dle InfZ, kterou podal u povinného subjektu stěžovatel dne 16. 7. 2021 (dále též „žádost“), a to pro nesouhlas s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 InfZ a požadované v souvislosti s poskytováním informací (dále jen „stížnost“),

t a k t o:

Výše úhrady, a to 324,- Kč, uplatněná povinným subjektem za poskytnutí informací na žádost stěžovatele ze dne 16. 7. 2021 se podle § 16a odst. 7 písm. a) InfZ potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í:

Hlavnímu městu Praze, Magistrátu hlavního města Prahy byla povinným subjektem předložena dle § 16a odst. 5 InfZ stížnost spolu se spisovým materiálem týkající se vyřizování žádosti stěžovatele podané dle InfZ dne 16. 7. 2021. Nadřízeným orgánem v dané věci, kdy povinným subjektem je příspěvková organizace územně samosprávného celku a žadatel se domáhá na povinném subjektu poskytnutí informací, jejichž charakter se vztahuje výhradně k oblasti hospodaření povinného subjektu se svěřeným majetkem, tedy majetkem, který byl příspěvkové

Sídlo: Mariánské nám. 2, 110 01 Praha 1
Tel.: 236 003 400, kontaktní centrum: 12 444
E-mail: zdenek.hrib@praha.eu, IS DS: 48ia97h

Elektronický podpis - 19.1.2022
Certifikát autora podpisu :
Jméno [REDAKCE]
Vydal [REDAKCE]
Platnost do : 17.5.2022 14:51:16-900 402:00

organizaci svěřen zřizovatelem, je na základě § 178 odst. 2 správního řádu a § 68 odst. 2 písm. g) zákona o hlavním městě Praze Rada hlavního města Prahy, která plní vůči právnickým osobám zřízeným Zastupitelstvem hlavního města Prahy, které jako orgán ve smyslu ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu na základě zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů pověřilo povinný subjekt výkonem veřejné správy tak, že povinnému subjektu vytýčilo úkoly stanovené ve zřizovací listině ze dne 17. 2. 2011, ve znění jejich pozdějších změn, úkoly zřizovatele podle zvláštních právních předpisů, a je tak příslušná k rozhodnutí o opravném prostředku podaném podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ na postup povinného subjektu, tedy k rozhodnutí o výše uvedené stížnosti.

Z předloženého materiálu vyplynuly následující skutečnosti:

Dne 16. 7. 2021 obdržel povinný subjekt prostřednictvím informačního systému datových schránek žádost stěžovatele o poskytnutí informace podle InfZ, ve které se stěžovatel domáhal poskytnutí takto specifikované informace:

I. Rozepsané náklady z kapitoly „ostatní služby“, které povinný subjekt vynaložil za kalendářní rok 2019, a které povinný subjekt zmiňuje ve „Výroční zprávě za školní rok 2019/2020“ v kapitole VII. ve výši 2.230.248,58 Kč (slovy dva miliony dvě stě třicet tisíc dvě stě čtyřicet osm korun českých padesát osm haléřů).

II. Kopii smlouvy, popřípadě smluv, o pronájmu prostor budovy školy, zejména pak prostor střechy budovy mobilnímu operátoru Vodafone, a. s., a bytu školníka.

Povinný subjekt vyzval stěžovatele přípisem ze dne 22. 7. 2021 (dále jen „přípis ze dne 22. 7. 2021“), aby podle § 17 odst. 3 InfZ zaplatil úhradu nákladů za pořízení kopií požadovaných smluv pro účely jejich digitalizace z důvodu zaslání prostřednictvím datové schránky (včetně nezbytné anonymizace s ohledem na obsažené osobní údaje), a to ve výši 324,- Kč, jež se sestává z částky 108,- Kč vztahující se ke kopírování smluv na pronájem tělocvičen a hřiště a částky 216,- Kč vztahující se ke kopírování smluv na další pronájmy prostor povinného subjektu.

Povinný subjekt dále odkázal na sazebník úhrad za poskytování informací uveřejněný na internetových stránkách povinného subjektu. Stěžovatel byl současně poučen o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost ve smyslu § 16a odst. 1 písm. d) InfZ.

Proti přípisu ze dne 22. 7. 2021 podal stěžovatel téhož dne k rukám povinného subjektu stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ (dále jen „stížnost ze dne 22. 7. 2021“), ve které se zejména ohradil proti výši požadované úhrady nákladů za poskytnutí požadovaných informací, když dle jeho mínění z přípisu ze dne 22. 7. 2021 nevyplývá zřejmé vyčíslení nákladů ve smyslu § 17 odst. 3 InfZ. Stěžovatel současně navrhl, aby povinný subjekt doplnil přípis ze dne 22. 7. 2021

tak, že bude zcela zřejmé a prosté pochybností, jak povinný subjekt došel k výši požadované úhrady za poskytnutí požadovaných informací ve výši 324,- Kč.

Povinný subjekt přípisem ze dne 26. 7. 2021 (dále jen „přípis ze dne 26. 7. 2021“) doplnil přípis ze dne 22. 7. 2021 o rozepsané náklady na kopírování smluv na pronájem tělocvičen a hřiště v souhrnné výši 108,- Kč, přičemž k této částce v rámci jednotlivého výčtu osmnácti číslovaných smluv uvedl jednotlivě počet kopírovaných stran, sazbu za kopírování a cenu celkem, a dále o rozepsané náklady na kopírování smluv na další pronájmy prostor povinného subjektu v souhrnné výši 216,- Kč, přičemž k této částce v rámci jednotlivého výčtu dvanácti specifikovaných položek uvedl jednotlivě počet kopírovaných stran, sazbu za kopírování a cenu celkem.

Stěžovatel byl současně vyrozuměn o tom, že po uhrazení požadované úhrady nákladů za poskytnutí požadovaných informací v celkové výši 324,- Kč je povinný subjekt připraven poskytnout stěžovateli požadované informace.

Stěžovatel v reakci na přípis ze dne 26. 7. 2021 doručil povinnému subjektu následujícího dne opakovanou stížnost na postup povinného subjektu ze dne 27. 7. 2021. Stěžovatel zopakoval argumenty obsažené ve stížnosti ze dne 22. 7. 2021 s tím, že povinný subjekt v přípisu ze dne 26. 7. 2021 dostatečně neobjasnil, jak k výši požadované úhrady za poskytnutí požadovaných informací došel, když odkazuje toliko na počet stránek a tabulkovou cenu. Dle stěžovatele povinný subjekt zároveň nikterak nereflektuje, že stěžovatel požaduje informace poskytnout prostřednictvím služeb datové schránky. Stěžovatel je toho názoru, že povinný subjekt s ohledem na požadovaný způsob poskytnutí informace nemusí využívat kopírovacích služeb, namítá rovněž, že povinný subjekt nevysvětlil, kolik stran smluv hodlá anonymizovat. Stěžovatel rovněž namítá nesplnění zákonné povinnosti povinného subjektu ve smyslu § 17 odst. 4 InfZ a žádá, aby povinný subjekt ztratil nárok na úhradu jakýchkoliv nákladů.

Nadřízený orgán uvádí k postupu povinného subjektu následující:

Hrazení nákladů za poskytování informací upravuje § 17 InfZ, který ve svém odst. 1 taxativně vymezuje náklady, za něž je možné požadovat úhradu, takto: **„Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.“**

Pokud se povinný subjekt rozhodne toto své oprávnění uplatnit, stává se na základě § 17 odst. 5 InfZ úhrada za poskytnutí informací zákonnou podmínkou poskytnutí informace.

Co se týče splnění požadavku citovaného § 17 odst. 1 InfZ, byla podmínka oprávněnosti úhrady splněna, když povinný subjekt požadoval úhradu za pořízení kopií, které patří mezi uvedené náklady, za něž je možné požadovat úhradu. Pořízením kopií se rozumí též pořízení datové

(elektronické) podoby požadované informace neboli pořízení kopie do elektronického záznamu neboli pořízení elektronické kopie do počítače, tj. naskenování dokumentu (viz *Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.* Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář, 1. vydání. Praha: C.H.Beck, 2016, 1256 s.), kdy v praxi je naskenování listiny považováno za srovnatelně náročné s pořízením listinné kopie listin. Nelze tak přisvědčit mylnému názoru stěžovatele, že položka kopírování smluv, která na základě výše uvedeného výkladu spočívá též ve skenování dokumentů, uvedená v přípisech povinného subjektu, je „*nepochopitelná, ba dokonce podezřelá*“, Tento mylný názor vedl k další chybné domněnce stěžovatele, a sice, že si povinný subjekt nárokuje částku 324,- Kč pouze za anonymizování dokumentů. Naopak má povinný subjekt na základě § 4a odst. 1 ve spojení s § 14 odst. 5 písm. d) InfZ povinnost stěžovateli informace poskytnout ve formátu podle obsahu žádosti o poskytnutí informace, tedy, vzhledem k požadavku stěžovatele zaslání datovou schránkou, elektronicky, což u dokumentů, kterými povinný subjekt disponuje pouze v listinné podobě, znamená pořízení jejich elektronických kopií formou naskenování. Naskenováním požadovaných dokumentů, tedy pořízením jejich elektronických kopií, povinný subjekt naopak reflektoval skutečnost, že stěžovateli má vyhovět datovou schránkou, tedy v digitální podobě. Nadřízený orgán v souladu s uvedeným výkladem v textu tohoto rozhodnutí zahrnuje pod pojmy „kopie“ a „kopírování“ též elektronické kopie formou naskenování a skenování.

Zároveň byl splněn požadavek § 5 odst. 1 písm. e) a odst. 4 InfZ, když povinný subjekt zveřejňuje na svých internetových stránkách sazebník úhrad za poskytování informací, a tento byl na internetových stránkách povinného subjektu zveřejněn před podáním žádosti o poskytnutí informací stěžovatelem. Účelem vydání a zveřejnění sazebníku úhrad je předem informovat žadatele, že povinný subjekt bude při vyřizování žádostí uplatňovat úhradu, a umožnit tak žadatelé, aby se s možnou výší úhrady předem seznámil. Zveřejňování požadovaných úhrad v sazebníku úhrad zároveň slouží k větší transparentnosti uplatňování úhrad za poskytování informací.

Nadřízený orgán se dále věnoval správnosti výpočtu uplatněné úhrady, ale též zákonnosti povinným subjektem aplikovaných sazeb uvedených v sazebníku úhrad. Co se týče zákonnosti sazeb uvedených v sazebníku úhrad povinného subjektu, dospěl nadřízený orgán k závěru, že je splněna zákonnost sazeb uvedených v sazebníku úhrad povinného subjektu. Ustanovení § 2 odst. 2 nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení“) ukládá, aby povinný subjekt výši úhrady stanovil na základě jednotkových sazeb, pokud je to možné, a ve svém § 4 odst. 1 nařízení ukládá povinnému subjektu stanovit sazby za pořízení 1 kopie v závislosti na druhu kopie (např. formát) a použité technologii kopírování (např. jednostranné, oboustranná apod.), což je v sazebníku úhrad povinného subjektu splněno, když jsou určeny konkrétní jednotkové částky spojené s určitým nákladem, tedy kopie ve formátu A4 jednostranný za 2,- Kč a kopie ve formátu A4 oboustranný za 3,- Kč. Konkrétní sazba by měla co nejpřesněji odpovídat skutečným nákladům, které povinný subjekt s vyřizováním žádosti má. Vzhledem k tomu, že sazby jsou do sazebníku úhrad uváděny jako odhad *pro futuro*, není možné sazby stanovovat s absolutní přesností, a je proto třeba posuzovat stanovené výše sazeb z hlediska jejich

objektivní přiměřenosti či adekvátnosti. Do sazby za pořízení kopií je možné zahrnout materiálové (pořízení, provoz a údržba kopírovacího zařízení) i personální náklady (náklady na mzdu/plat pracovníka pořizujícího kopie). Nadřízený orgán zjistil, že sazby úhrad nevybočují z objektivně akceptovatelné výše, zejména z hlediska srovnání s obdobnými náklady jiných povinných subjektů či s cenami v komerční sféře, a lze tak jejich výši považovat za odpovídající zákonu.

Co se týče správnosti výše požadované úhrady, tedy správnosti výpočtu, potvrzuje povinný subjekt správnost částky dle sazeb uvedených v sazebníku úhrad povinného subjektu ve výši 324,- Kč jako součet částky 114,- Kč, která odpovídá kopírování 38 stran oboustranně, tj. v sazbě 3,- Kč za kopii, a částky 210,- Kč, která odpovídá kopírování 105 stran jednostranně, tj. v sazbě 2,- Kč za kopii. Nadřízenému orgánu byly k přepočtu kopií povinným subjektem předloženy požadované informace a nadřízený orgán potvrzuje správnost počtu kopií uvedeného v přípisu ze dne 26. 7. 2021.

Na základě předložených dokumentů, a to konkrétně na základě přípisu ze dne 26. 7. 2021, kterým se snažil povinný subjekt na základě § 16a odst. 5 InfZ stížnosti ze dne 22. 7. 2021 vyhovět, a předložených požadovaných informací bylo možné přezkoumat oprávněnost výše úhrady požadované za poskytnutí informací. Z přípisu ze dne 26. 7. 2021 je zároveň v souladu s § 17 odst. 3 InfZ zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena, a to zejména s ohledem na to, že povinný subjekt požadoval **pouze úhradu za pořízení kopií, což je v uvedeném přípise výslovně uvedeno**, kdy stěžovateli sdělil kolik stran v jaké sazbě musel při přípravě požadovaných informací nakopírovat. Je tedy splněna podmínka § 17 odst. 1 InfZ, kdy povinný subjekt může požadovat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Nadřízený orgán se tak neztotožňuje s tvrzením stěžovatele, že povinný subjekt výši náhrady určil v přípisu ze dne 26. 7. „účelově, nebo hůře – ledabyly“. Zároveň se nadřízený orgán domnívá, že vysvětlení povinného subjektu v podobě uvedení počtu provedených kopií ve spojení se sazbami plynoucími ze sazebníku úhrad povinného subjektu je dostatečné, zřejmé a nedává žádný prostor pro to, aby, jak uvádí stěžovatel, *vzbuzovalo řadu teorií, podle kterých se mohl povinný subjekt k částce dopracovat*, ba právě naopak se nadřízený orgán domnívá, že povinnému subjektu není dán v této věci žádný prostor, když sazby za jednotlivé úkony byly dopředu transparentně veřejně stanoveny a požadovaná částka je výsledkem matematického postupu uvedeného v přípisu ze dne 26. 7. 2021.

Co se týče zmíněné anonymizace požadovaných informací, je z přípisu ze dne 26. 7. 2021, který výslovně podrobně rozepisuje pouze náklady na pořizování kopií, které ve výsledku odpovídají počtu kopií a sazbám uvedeným v sazebníku úhrad povinného subjektu, patrné, že žádné náklady na anonymizaci nebyly ze strany povinného subjektu uplatňovány, když výsledná částka požadovaná za poskytnutí informací v sobě kromě nákladů za pořízení kopií potřebných k vyhovění žádosti stěžovatele neobsahuje žádné další náklady a přesně odpovídá počtu provedených kopií v jednotlivých sazbách. K anonymizaci dokumentů nedochází samotným pořizováním kopií a z logiky věci je zřejmé, že náklady na anonymizování požadovaných

informací by musely být uplatňovány prostřednictvím úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, když požadované dokumenty je třeba nejprve řádek po řádku pročit a případně chráněné údaje v nich vyhledat. Tomuto výkladu přisvědčuje též komentářová literatura zabývající se právem na informace (viz *Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář, 1. vydání. Praha: C.H.Beck, 2016, 1256 s.*) Na anonymizaci je tak nutno nahlížet v širším pojetí, kdy se nejedná pouze o znepřístupňování chráněných údajů, ale též o vyhledávání chráněných informací. Doba spojená s vyhledáním chráněných informací pro účely následné anonymizace rozhodnutí a jejich znepřístupňováním může být dle současné judikatury (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 76/2014-23) zahrnuta do úhrady nákladů jako součást sazby za mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Nicméně ani starší rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 20/2013 – 23 nevykládal anonymizaci dokumentů z možnosti zahrnutí do úhrady nákladů, a to jako součást sazby za kopie, kdy je ale vzhledem k tomu, že v této souvislosti musí být pořízení kopie vykládáno jako pořízení kopie včetně provedení anonymizace, sporné, zda tento postup povinnému subjektu umožňuje uplatnit současně náklady za pořízení kopií i za proces anonymizace. V sazbě za kopie lze jen těžko zohledňovat dobu zahrnující vyhledání chráněných informací, když prohledání každého dokumentu řádek po řádku, zda neobsahuje chráněné informace, může být vždy různě časově náročné. Povinný subjekt nicméně anonymizaci osobních údajů zmiňuje pouze v přípisu ze dne 22. 7. 2021, ve kterém však s ohledem na výše uvedené fakticky k uplatnění úhrady nákladů za anonymizování požadovaných informací nedošlo. V přípisu ze dne 26. 7. 2021, kterým se snažil povinný subjekt na základě § 16a odst. 5 InfZ stížnosti ze dne 22. 7. 2021 vyhovět, jsou již uplatňovány pouze náklady na pořízení kopií bez uplatnění úhrady za proces anonymizace požadovaných informací, a námitka stěžovatele týkající se nedostatečného vysvětlení procesu anonymizace uvedená ve stížnosti ze dne ze dne 27. 7. 2021 je proto nedůvodná.

Nadřízený orgán pro úplnost uvádí, že také z vyjádření povinného subjektu k podané stížnosti vyplývá, že povinný subjekt se rozhodl požadovat pouze úhradu za pořízení kopií a ne již úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání, a to i přesto, že na přípravě požadovaných informací pracovalo několik zaměstnanců školy nezanedbatelný počet hodin.

Na základě výše uvedeného je tak třeba odmítnout námitky stěžovatele, že nebylo zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena, když povinný subjekt ve svém přípisu ze dne 26. 7. 2021 rozepsal, za kolik kopií v jaké konkrétní sazbě uplatňuje náhradu nákladů za poskytnutí informace, což je podstata požadované úhrady za poskytnutí informací. Povinný subjekt také popsal, jak k výši úhrady došel, a splnil tak požadavek uvedený § 17 odst. 3 InfZ, tj. ozřejmil, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Nadřízený orgán dále zjistil, že povinný subjekt splnil i další požadavek uvedený § 17 odst. 3 InfZ, když poučil v přípisu ze dne 22. 7. 2021 stěžovatele o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, ze kterého bylo patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává.

Ustanovení § 17 odst. 3 InfZ ukládá povinnému subjektu oznamovací povinnost v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informací požadovat úhradu, kdy je třeba písemně oznámit tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Povinný subjekt odeslal oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací dne 22. 7. 2021, tj. před uplynutím lhůty pro poskytnutí informace, když žádost o informace byla podána dne 16. 7. 2021. Své oznámení o výši úhrady ze dne 22. 7. 2021 doplnil povinný subjekt na základě § 16a odst. 5 InfZ, a to vyhověním stížnosti podané na základě § 16a odst. 1 písm. d) InfZ do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, a to dne 26. 7. 2021, tedy stále ve lhůtě pro poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ, a tudíž dle názoru nadřízeného orgánu neztratil, i přes stížnost podanou stěžovatelem dne 27. 7. 2021, nárok na úhradu nákladů podle § 17 odst. 4 InfZ, když splnil nejen oznamovací povinnost, ale též další požadavky § 17 odst. 3 InfZ, a dále požadavky § 17 odst. 1 InfZ a § 5 odst. 1 písm. e) a odst. 4 InfZ i § 2 odst. 2 a § 4 odst. 1 nařízení, tedy podmínky podstatné pro možnost uplatnění úhrady za poskytnutí informací, jak je uvedeno výše, a stížnost ze dne 27. 7. 2021 tak byla nadřízeným orgánem vyhodnocena jako nedůvodná.

Z výše uvedených důvodů rozhodl nadřízený orgán tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí se dle § 16a odst. 9 InfZ nelze odvolat.

MUDr. Zdeněk Hřib

primátor hlavního města Prahy
podepsáno elektronicky

Rozdělovník

1. datová schránka stěžovatele, pana
2. datová schránka povinného subjektu, ID: hw7xkgu
3. spis odboru SML

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 11. 2021 a je vykonatelné dne 16. 11. 2021.

Připojení doložky provedl právník odboru školství, mládeže a sportu Magistrátu hlavního města Prahy, v Praze dne 19. 1. 2022.